

Februar 2019

Agenda1 i Asia

I slutten av januar ble vi invitert til å være med på en konferanse i Thailand for å høre hva Gud gjør gjennom Agenda1 der. Jeg reiste sammen med en av dem som følger opp Agenda1 her i Mali, Adama Bah. Det var veldig stas! Vi fikk til og med tid til litt turisme. Som dere ser så er Adama og jeg i et tempel med en imponerende Buddha – skulptur.

Det var sterkt å høre historier fra så mange ulike land i Asia. Og å dele en felles entusiasme for Agenda1 sammen med helt nye venner. Det er andre gang Agenda1 arrangerer en slik nettverkssamling i Asia. Vi var rundt 120 deltakere fra 9 ulike land. Alle fortalte historier om hva Gud gjør gjennom Agenda1 i deres kirker og i deres kultur.

Det var unge ledere fra Kambodsja, der hele landet fremdeles er traumatisert etter Pol Pot sitt regime. Det var gamle ledere som fortalte om hvordan de hadde holdt ut som en liten gruppe kristne i strengt kommunistiske land. Det var modige (og frimodige) ledere som fortalte om hvordan de brukte studenter som misjonærer inn til naboland som ellers var stengt for kristne. Det var sterkt å høre og veldig oppmuntrende. Vi hadde noe undervisning, men mest brukte vi mye tid på bare å være sammen med Gud. Det er et mirakel, synes jeg hver gang jeg opplever det, at vi kan komme fra mange ulike kulturer og dele liv og tro sammen. Det meste av samtaler og undervisning gikk på engelsk, og det ble mye tolking i løpet av dagene, så da vi klarte å stable på beina en franskspråklig samtalegruppe var det en lettelse både for Adama og meg.

En av de siste dagene skulle vi be sammen i grupper. I vår gruppe ble hovedspråket norsk, og så ble alt tolket til thai og fransk / bambara. Det er fantastisk å føle et fellesskap, føle at jeg kan dele mine bekymringer og at en eldre pastor fra Thailand som bare skjønner thai og foretrekker å sitte på gulvet framfor på stoler, skjønner hva jeg mener. Det tok litt lenger tid med all tolkingen fram og tilbake, men vi tror på én Gud som har gitt oss de samme løfter og én tro. Det er flott og trossstyrkende! (Mer om dette på bloggen min: [En smak av Thailand](#))

Malinkenettverk

Jeg kom rett hjem til en nettverksamling for kirker og misjoner som arbeider blant malinkeene. Vi var rundt 20 personer tilstede som snakket om hva som skal til for at malinkéene må bli enda mer berørt av Guds ord. En ting jeg har veldig tro på er en lokal bibelskole som kollegene mine, Alf og Hilde Halvorsen arrangerer. De kaller det «4 x 4» fordi undervisningen går over fire uker, og fire dager i uka. Det er en slags grunninnføring i kristendommen. I år er andre året de organiserer dette. Nå er det ca 20 personer samlet for å høre og lære. I tillegg er det lese- og skriveopplæring på ettermiddagene. Det nye testamentet er snart ferdig oversatt til malinké. Når det utgis så må det jo være noen som er klare til å lese det!

Yakuba (eller Jakob på norsk)

De aller mest oppmerksomme leserne la kanskje merke til at jeg ba om forbønn for en liten gutt som skulle hjerteopereres. Yakuba er 9 år, og han har vært syk helt siden han ble født. Han har stått lenge på venteliste for å bli operert, men det har alltid vært noen med mer penger eller bedre kontakter som har klart å komme seg foran ham i køen. Nå endelig, i januar, fikk foreldrene beskjed om at han hadde fått plass. Etter operasjonen gikk det en uke før foreldrene fikk lov til å komme inn på rommet hans. De fikk lapp fra legen med det de måtte kjøpe av mat og medisiner, og så kom de tilbake i døren når de hadde handlet. Det er ikke noe om heter full kost og losji på sykehus her i Mali. Den som er innlagt er avhengig av at slektninger kommer og lager mat (eller kjøper mat) og kjøper de medisinerne pasienten trenger (på apotek som ofte kan være langt unna sykehuset). «Men hvordan var den tiden for dere?» spurte jeg faren til Yakuba. Først ler han det bort. «Det gikk jo bra!» Men så begynner han å flakke med blikket. «Det var tøft. Veldig tøft.»

Her i forrige uke var Yakuba og faren innom kontoret mitt for å takke for forbønn og støtte til medisiner og transport. Det er noen franske leger som opererte, så selve operasjonen var gratis. Legene kommer til et mor-barn sykehus her i Bamako noen ganger i året. De viste meg såret og det ser ut som om det gror godt.

Yakuba begynte i første klasse i høst. Nå er han ivrig etter å få begynt på skolen igjen. Men foreløpig sier legene og foreldrene nei. Det er mye slossing på skolen og de er redd noe kan gå galt.

Og tenk, alt dette får dere være med på!!!!

Vær med og be for:

- ❖ Misjonærkonferansen som vi skal ha i Senegal den 7. – 9. mars.
Det er et takkeemne at vi i år blir 13 voksne og 5 barn! Be om visdom og gode samtaler.
- ❖ Vi skal begynne et nytt bistandsprosjekt her i Mali den 1. april. Nå holder vi på å finne personell. Be om at vi må få på plass en god stab, både av maliere og nordmenn.

Varme hilsener,

Therese Glendrange

Sjekk ut bloggen min <http://glendrangeposten.blogspot.com/>

Jeg tror på det arbeidet Normisjon driver i Mali og Senegal. Jeg er stolt av mye av det vi oppnår, og jeg utfordrer deg til å være med å støtte på kontoen: **1503.02.13537** og merke innbetalingen med «Mali». Du må gjerne gi rikelig! ☺